

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobkyně: B. H.**, zastoupena Mgr. Ondřejem Adametzem, advokátem, se sídlem Pekařská 12, Brno, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 9. 2005, č. j. 22 Ca 300/97 - 155,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** České správě sociálního zabezpečení **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátu Mgr. Ondřeji Adametzovi, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 13. 9. 2005, č. j. 22 Ca 300/97 - 155, byl návrh žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) na opravu rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 10. 1999, č. j. 22 Ca 300/97 - 18, a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 11. 2002, č. j. 22 Ca 300/97 - 137, zamítnut.

V odůvodnění svého usnesení krajský soud uvedl, že návrhem ze dne 15. 7. 2005 se stěžovatelka domáhala opravy záhlaví uvedených rozhodnutí krajského soudu s odůvodněním, že na místo chybného údaje „částečný invalidní důchod“ mělo být uvedeno „plný invalidní důchod“. Krajský soud neshledal návrh stěžovatelky opodstatněný,

neboť soudní řízení bylo zahájeno na návrh, kterým byl opravný prostředek stěžovatelky proti rozhodnutí správního orgánu, jímž byl přiznán od 8. 6. 1997 částečný invalidní důchod, což stěžovatelka v obsahu opravného prostředku také uvedla. Vzhledem k tomu, že předmětem řízení bylo rozhodnutí o dávce důchodového zabezpečení, a sice o částečný invalidní důchod, krajský soud neshledal nesprávnosti, které jsou vytýkány stěžovatelkou a vztahují se k opravě záhlaví citovaných rozhodnutí, za důvodné pro postup podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a proto předmětný návrh stěžovatelky byl zamítnut.

V souladu s poučením krajského soudu o možnosti podat proti uvedenému usnesení kasační stížnost, stěžovatelka tuto kasační stížnost podala dne 5. 10. 2005. Stěžovatelka se domnívá, že krajský soud pochybil, když její návrh na opravy záhlaví rozsudku a usnesení Krajského soudu v Brně zamítl. Poukázala na to, že ve věci rozhodoval Nejvyšší soud České republiky dne 6. 9. 2000 ve věci sp. zn. 5 Nd 300/2000, kde petit zní „o plný invalidní důchod“. Rovněž poukázala na znění petitu v dalších rozhodnutích, a sice Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 22 Ca 300/97 a Vrchního soudu v Olomouci ve věci sp. zn. Nao 213/2001, v nichž petit vždy zní „o plný invalidní důchod“. Vychází proto z toho, že došlo k „psací“ chybě v záhlaví rozhodnutí, kde je chybně uvedeno „částečný invalidní důchod“, ovšem řízení se týkalo „plného invalidního důchodu“. Navrhuje proto, aby jejímu návrhu na vydání opravného usnesení bylo vyhověno.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 20. 10. 2005, č. j. 22 Ca 300/97 - 189, byl stěžovatelce k ochraně jejích zájmů ustanoven soudem zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Ondřej Adametz. Ustanovený advokát k výzvě soudu doplnil kasační stížnost následovně: „Důvodem kasační stížnosti je ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., když má stěžovatelka za to, že je napadené usnesení Krajského soudu v Brně postiženo podstatnou vadou spočívající v tom, že Krajský soud v Brně v souladu s návrhem stěžovatelky nevydal opravné usnesení dle § 54 odst. 4 s. ř. s. Dle stěžovatelky má tato podstatná vada za následek, že je rozhodnutí ve věci samé, tedy rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 10. 1999, č. j. 22 Ca 300/97 - 18, v rozporu se zákonem.“.

Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti směřující proti usnesení, kterým bylo rozhodováno o návrhu na opravu označení projednávané věci v záhlaví rozhodnutí soudu. Kasační stížnost je nepřipustná ve věcech volebních (§ 104 odst. 1 s. ř. s.), rovněž je nepřipustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí (§ 104 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost je dále nepřipustná proti rozhodnutí, a) jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu, b) jímž se pouze upravuje vedení řízení, nebo c) které je podle své povahy dočasné (§ 104 odst. 3 s. ř. s.). Konečně pak kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není v daném případě nepřipustná, protože uvedenou věc nelze podřadit pod některý z důvodů nepřipustnosti kasační stížnosti podle § 104 s. ř. s.

Z obsahu spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 22 Ca 300/97 vyplývá, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 8. 1997 byl stěžovatelce přiznán

od 8. 6. 1997 částečný invalidní důchod ve výši 2986 Kč měsíčně. Proti tomuto rozhodnutí podala stěžovatelka opravný prostředek, v němž pouze namítala, že Česká správa sociálního zabezpečení neměla k dispozici všechny výdělky v tzv. osobním listu důchodového pojištění za roky 1987 - 1988. V odůvodnění svého rozsudku krajský soud uvedl, že správní orgán je při novém projednání vázán právním názorem soudu v tom smyslu, že do vyměřovacího základu stěžovatelky za kalendářní rok 1991 zahrne i příjmy, které byly krajským soudem uvedeny. V navazujícím usnesení ze dne 29. 11. 2002, č. j. 22 Ca 300/97 - 137, potom krajský soud rozhodoval pouze o náhradě nákladů řízení stěžovatelce.

Z uvedeného tedy vyplývá, že předmětem řízení byl částečný invalidní důchod stěžovatelky, Krajský soud v Brně proto správně v záhlaví svých rozhodnutí ze dne 15. 10. 1999, č. j. 22 Ca 300/97 - 18, a ze dne 29. 11. 2002, č. j. 22 Ca 300/97 - 137, při označení projednávané věci uvedl „o částečném invalidním důchodu“. Krajský soud v Brně proto správně shledal návrh stěžovatelky na opravu záhlaví dvou rozhodnutí Krajského soudu v Brně nedůvodným, a správně proto návrh stěžovatelky zamítl. Kasační stížnost proto nebyla shledána důvodnou a Nejvyšší správní soud ji rozsudkem zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží; Česká správa sociálního zabezpečení byť byla ve věci úspěšná, právo na náhradu nákladů nemá, neboť tak výslovně stanoví § 60 odst. 2 s. ř. s.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 20. 10. 2005, č. j. 22 Ca 300/97 - 189, byl stěžovatelce k ochraně jejích zájmů ustanoven zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Ondřej Adametz. Uvedený advokát podal dne 28. 3. 2006 vyúčtování za poskytnuté úkony právních služeb podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V tomto vyúčtování požadoval odměnu za 3 úkony právní služby, a to za převzetí a přípravu právního zastoupení, studium spisu a doplnění kasační stížnosti v celkové částce 3225 Kč. Podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu náleží mimosmluvní odměna za každý z úkonů právní služby v uvedeném ustanovení uvedených. Mezi těmito úkony není uvedeno převzetí a příprava právního zastoupení (pokud není tento úkon spojen s první poradou s klientem, což ustanovený advokát netvrdí) a studium spisu; za tyto účtované úkony nelze proto mimosmluvní odměnu přiznat. Ustanovenému advokátovi by tak náležela odměna za písemné podání soudu ve věci samé podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, protože však toto podání, které bylo výše citováno, je nic neříkající a z části i nesrozumitelné, nebylo uznáno za takový úkon, za který by bylo možno odměnu přiznat. Z těchto důvodů ustanovenému zástupci stěžovatelky nebyla odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu

